ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 12.11.1990 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

465

OZNÁMENIE
Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 25. júna 1958 bol na 42. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o diskriminácii (zamestnaní a povolaní) (č. 111) a 22. júna 1960 bol na 44. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o ochrane pracovníkov pred ionizujúcim žiarením (č. 115). Ratifikácie dohovorov Československou socialistickou republikou zapísal 21. januára 1964 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojich článkov 8 a 17 dohovory nadobudli pre Československú socialistickú republiku platnosť 21. januárom 1965.

České preklady dohovorov sa vyhlasujú súčasne.*)

Dohovor č. 111

Dohovor o diskriminácii (zamestnaní a povolaní), 1958

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 4. júna 1958 na svojom štyridsiatom druhom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa diskriminácie v oblasti zamestnaní a povolaní, ktoré sú štvrtým bodom rokovacieho poriadku zasadania,

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

majúc na zreteli, že Filadelfská deklarácia vyhlasuje, že všetky ľudské bytosti, bez ohľadu na rasu, vyznanie alebo pohlavie, majú právo starať sa o svoje hmotné blaho a o svoj duchovný rozvoj v podmienkach slobody a dôstojnosti, hospodárskeho zabezpečenia a rovnakých príležitostí a

majúc ďalej na zreteli, že diskriminácia zakladá porušenie práv vyhlásených vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv,

prijíma 25. júna 1958 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o diskriminácii (zamestnaní a povolaní), 1958:

Článok 1

1. Na účely tohto Dohovoru výraz „diskriminácia“ zahŕňa:
   a) akékoľvek rozlišovanie, vylučovanie alebo dávanie prednosti založené na rase, farbe pleti, pohlaví, náboženstve, politických názoroch, národnostnom alebo sociálnom pôvode, ktoré má za následok znemožnenie alebo porušenie rovnosti príležitostí alebo zaobchádzania v zamestnaní alebo povolaní;
   b) akékoľvek iné rozlišovanie, vylučovanie alebo dávanie prednosti, ktoré má za následok znemožnenie alebo porušenie rovnosti príležitostí alebo zaobchádzania v zamestnaní alebo povolaní, ktoré môže určiť zúčastnený členský štát po prerokovaní s reprezentatívnymi organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, pokiaľ také organizácie existujú, a s inými príslušnými orgánmi.
2. Akékoľvek rozlišovanie, vylučovanie alebo dávanie prednosti založené na kvalifikácii vyžadovanej pre určité zamestnanie sa nebude považovať za diskrimináciu.
3. Na účely tohto Dohovoru výrazy „zamestnanie“ a „povolanie“ zahŕňajú prístup k odbornému výcviku, prístup k zamestnaniu a k rôznym povolaniam, ako aj podmienky zamestnania.

Článok 2

Každý členský štát, pre ktorý je tento Dohovor v účinnosti, sa zaväzuje vyhlásiť a vykonávať vnútroštátnu politiku zameranú na presadzovanie rovnosti príležitostí a zaobchádzania v zamestnaní a povolaní metódami primeranými vnútroštátnym podmienkam a zvyklostiam tak, aby sa odstránila akákoľvek diskriminácia v tomto smere.

Článok 3

Každý členský štát, pre ktorý je tento Dohovor v účinnosti, sa zaväzuje metódami primeranými vnútroštátnym podmienkam a zvyklostiam

a) usilovať o spoluprácu s organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov a s inými príslušnými orgánmi pri presadzovaní prijatia a uskutočňovania tejto politiky;
b) vydávať zákony a podporovať výchovné programy spôsobilé zabezpečiť prijatie a uskutočňovanie tejto politiky;

c) zrušiť akékoľvek zákonodarné ustanovenia a zmeniť akékoľvek správne opatrenia alebo prax, ktoré sú nezlučiteľné s touto politikou;

d) uskutočňovať túto politiku, pokiaľ ide o zamestnanie podriadené priamej kontrole národných orgánov;

e) zabezpečiť uskutočňovanie tejto politiky pri poradenstve pre voľbu povolania, odbornom výcviku a sprostredkovaní práce, ktoré podliehajú kontrole národných orgánov;

f) v každoročných správach o vykonávaní Dohovoru uvádzať opatrenia, ktoré sa urobili v súlade s touto politikou, a výsledky dosiahnuté týmito opatreniami.

Článok 4

Akékoľvek opatrenia voči osobe, ktorá je oprávnene podozrivá, že sa zaoberá činnosťou škodlivou pre bezpečnosť štátu, alebo o ktorej je preukázané, že sa zaoberá takou činnosťou, sa nebudú pokladať za diskrimináciu za predpokladu, že taká osoba bude mať právo odvolať sa na príslušný orgán zriadený v súlade s vnútroštátnou praxou.

Článok 5

1. Osobitné ochranné a podporné opatrenia ustanovené v iných dohovoroch alebo odporúčaniach prijatých Medzinárodnou konferenciou práce sa nebudú pokladať za diskrimináciu.
2. Každý členský štát môže po prerokovaní s reprezentatívnymi organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, pokiaľ také organizácie existujú, ustanoviť, že sa nebudú pokladať za diskrimináciu iné osobitné opatrenia, ktoré prihliadajú na osobitné potreby osôb, ktoré sú z dôvodov ako pohlavie, vek, invalidita, povinnosti voči rodine alebo sociálny alebo kultúrny status všeobecne považované za osoby vyžadujúce osobitnú ochranu alebo podporu.

Článok 6

Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje ho vykonávať v nemetropolitných územiach v súlade s ustanoveniami ústavy Medzinárodnej organizácie práce.

Článok 7

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 8

1. Tento Dohovor zaväzuje len členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zapísal generálny riaditeľ.
2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.
3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď bola jeho ratifikácia zapísaná.

Článok 9

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.
2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie a

potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 10

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce zápis všetkých ratifikácií a výpovedí, ktoré mu členovia organizácie oznámia.
2. Keď bude členským štátom Organizácie oznamovať zápis druhej ratifikácie, ktorá mu bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členské štáty Organizácie na dátum, kedy tento Dohovor nadobudne účinnosť.

Článok 11

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov na zápis podľa článku 102 Charty Spojených národov úplne údaje o všetkých ratifikáciách a výpovediach, ktoré zapísal podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 12

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu a vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 13

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:
   a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia uvedeného článku 9, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť;
   b) od doby, keď nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.
2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a neratifikovali revidujúci dohovor.

Článok 14

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

Dohovor č. 115

Dohovor o ochrane pracovníkov pred ionizujúcim žiarením

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú zvolala správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 1. júna 1960 na svojom štyridsiatom štvrtom zasadaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa ochrany pracovníkov pred ionizujúcim žiarením, ktoré sú štvrtým bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

ustanoviac, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma 22. júna 1960 tento Dohovor, ktorý sa bude označovať ako Dohovor o ochrane pred žiarením, 1960.

I. Časť Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Každý členský štát Medzinárodnej organizácie práce, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje zabezpečiť jeho účinnosť prostredníctvom zákonov a iných predpisov, pravidiel ustálenej praxe alebo iných vhodných prostriedkov. Pri vykonávaní ustanovení Dohovoru sa bude príslušný úrad radiť so zástupcami zamestnávateľov a pracovníkov.

Článok 2

1. Tento Dohovor sa vzťahuje na všetky činnosti, pri ktorých sú pracovníci vystavení ionizujúcemu žiareniu počas svojej práce.
2. Tento Dohovor sa nevzťahuje na rádioaktívne látky, či už uzavreté alebo otvorené, ani na prístroje vydávajúce ionizujúce žiarenie, ktoré sú vzhľadom na obmedzené dávky, ktoré možno od nich dostať, vyňaté z jeho ustanovení niektorým zo spôsobov zabezpečujúcich právnu účinnosť Dohovoru spomenutých v článku 1.

Článok 3

1. Podľa znalostí dostupných v danej dobe sa podniknú všetky vhodné kroky na zabezpečenie účinnej ochrany pracovníkov pred ionizujúcim žiarením, pokiaľ ide o ich zdravie a bezpečnosť.
2. Budú prijaté pravidlá a opatrenia potrebné na tento účel a sprístupnia sa údaje nevyhnutné na účinnú ochranu.
3. Na zabezpečenie takej účinnej ochrany:
   a) Opatrenia na ochranu pracovníkov pred ionizujúcim žiarením prijaté po ratifikácii Dohovoru príslušným členským štátom budú zodpovedať ustanoveniam Dohovoru.
   b) Príslušný členský štát pozmení, len čo to bude možné, opatrenia, ktoré prijal pred ratifikáciou Dohovoru, tak, aby tieto opatrenia vyhovovali jeho ustanoveniam a bude podporovať také zmeny všetkých iných opatrení existujúcich v čase ratifikácie.
   c) Pri ratifikácii Dohovoru zašle príslušný členský štát generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce vyhlásenie, v ktorom uvedie, akým spôsobom a na ktoré kategórie pracovníkov sa ustanovenia Dohovoru uplatnia, a vo svojich správach o vykonávaní Dohovoru sa zmieni o ďalšom pokroku, ktorý sa v tejto veci dosiahol.
   d) Po uplynutí troch rokov odo dňa, keď tento Dohovor nadobudne účinnosť, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží konferencii osobitnú správu o vykonávaní bodu b) tohto odseku, ktorá bude obsahovať vhodné návrhy na ďalšiu činnosť v tejto veci.

II. Časť Ochranné opatrenia

Článok 4

Činnosť spomenutá v článku 2 sa bude organizovať a vykonávať tak, aby bola zabezpečená ochrana predpokladaná v tejto časti Dohovoru.

Článok 5

Vynaloží sa všetko úsilie na to, aby sa vystavovanie pracovníkov ionizujúcemu žiareniu obmedzilo na najnižšiu možnú mieru, a všetky zúčastnené strany budú predchádzať každému zbytočnému vystavovaniu.

Článok 6

1. Podľa časti I tohto Dohovoru budú pre rôzne kategórie pracovníkov ustanovené najvyššie prípustné dávky ionizujúceho žiarenia zo zdrojov mimo alebo vnútri tela a najvyššie prípustné množstvá rádioaktívnych látok, ktoré môžu vstúpiť do ľudského organizmu.
2. Také najvyššie prípustné dávky a množstvá sa budú stále revidovať podľa súčasných znalostí.

Článok 7

1. Primerané medzné hodnoty budú ustanovené podľa článku 6 pre osoby zamestnané prácou priamo so zdrojmi ionizujúceho žiarenia,
   a) ktoré dosiahli vek 18 rokov alebo sú staršie,
   b) ktoré nedosiahli vek 18 rokov.
2. Žiadny pracovník mladší ako 16 rokov nebude zamestnaný prácou spojenou s ionizujúcim žiarením.

Článok 8

Podľa článku 6 budú ustanovené primerané medzné hodnoty pre pracovníkov, ktorí priamo nepracujú so zdrojmi ionizujúceho žiarenia, ale zdržiavajú sa v miestach alebo sa pohybujú okolo miest, kde by mohli byť vystavení ionizujúcemu žiareniu alebo rádioaktívnym látkam.

Článok 9

1. Bude sa používať vhodné výstražné znamenie na označenie nebezpečenstva ionizujúceho žiarenia. V tejto súvislosti sa pracovníkom poskytnú potrebné informácie.
2. Všetci pracovníci zamestnaní prácou priamo so zdrojmi ionizujúceho žiarenia budú riadne poučení pred takým zamestnaním a počas neho o opatreniach, ktoré treba urobiť pre ich zdravotnú a bezpečnostnú ochranu, a o dôvodoch týchto opatrení.

Článok 10

Právne predpisy ustanovia podávanie správ, a to spôsobom nimi predpísaným, o práci, pri ktorej sú pracovníci vystavení ionizujúcemu žiareniu počas svojej práce.

Článok 11

Bude sa vykonávať vhodná kontrola pracovníkov a pracovísk, pri ktorej sa bude merať vystavenie pracovníkov ionizujúcemu žiareniu a rádioaktívnym látkam, aby sa overilo, že sa dodržiavajú ustanovené medzné hodnoty.

Článok 12

Všetci pracovníci zamestnaní prácou s ionizujúcim žiarením sa podrobia vhodnému lekárskemu vyšetreniu pred začatím alebo krátko po začatí takej práce, a potom ďalším lekárskym vyšetreniam v primeraných časových intervaloch.

Článok 13

Jedným zo spôsobov spomenutých v článku 1 Dohovoru, ktorým sa bude Dohovor vykonávať, budú určené prípady, keď vzhľadom na povahu alebo stupeň vystavenia alebo kombináciu oboch budú urýchlene podniknuté nasledujúce opatrenia:

a) pracovník sa podrobí vhodnej lekárskej prehliadke;

b) zamestnávateľ podá správu príslušnému úradu podľa jeho požiadaviek;

c) osoby príslušné na ochranu pred žiarením preskúmajú podmienky, za ktorých pracovník vykonáva svoju prácu;

d) zamestnávateľ prijme na základe technického zistenia a lekárskeho odporúčania všetky nevyhnutné nápravné opatrenia.

Článok 14

Žiadny pracovník nebude zamestnaný prácou alebo pokračovať v práci, pri ktorej by mohol byť vystavený ionizujúcemu žiareniu v rozpore s odborným lekárskym odporúčaním.

Článok 15

Každý členský štát, ktorý ratifikuje tento Dohovor, sa zaväzuje zriadiť vhodné inšpekčné služby, ktoré by dohliadali na vykonávanie jeho ustanovení, alebo overovať, že sa taká inšpekcia vykonáva.

III. Časť Záverečné ustanovenia

Článok 16

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 17

1. Tento Dohovor zaväzuje iba členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.
2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.
3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, kedy bola zapísaná jeho ratifikácia.

Článok 18

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, ho môže vypovedať po uplynutí piatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni keď bola zapísaná.
2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku počas roka nasledujúceho po uplynutí obdobia piatich rokov, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie päťročné obdobie a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí päťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 19

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce zápis všetkých ratifikácií a výpovedí, ktoré mu členovia organizácie oznámia.

2. Keď bude členským štátom Organizácie oznamovať zápis druhej ratifikácie, ktorá mu bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členské štáty Organizácie na dátum, kedy tento Dohovor nadobudne účinnosť.

Článok 20

Generálny riaditeľ medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov na zápis podľa článku 102 Charty Spojených národov úplné údaje o všetkých ratifikáciách a výpovediach, ktoré zapísal podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 21

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 22

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:
   a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 18, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť:
   b) odvtedy, čo nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.
2. Tento Dohovor však zostane v platnosti čo do formy a obsahu pre tie členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Článok 23

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

*) Tu sa uverejňujú slovenské preklady.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.